Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (virspalāta)

2012. gada 19. jūlijā *

Protokols par Eiropas Centrālo banku sistēmas un ECB statūtiem — 36. pants — Protokols par privilēģijām un imunitāti Eiropas Kopienās — 13., 15. un 23. pants — Vienošanās par ECB mītnesvietu — 15. pants — Vācijas sociālo tiesību, kas paredz vecāku pabalstu, piemērošana attiecībā uz ECB darbiniekiem

Lieta C-62/11

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Hessisches Landessozialgericht* (Vācija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2011. gada 4. februārī un kas Tiesā reģistrēts 2011. gada 10. februārī, tiesvedībā

Land Hessen

pret

Florence Feyerbacher .

TIESA (virspalāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs V. Skouris [*V. Skouris*], palātu priekšsēdētāji A. Ticano [*A. Tizzano*], H. N. Kunja Rodrigess [*J. N. Cunha Rodrigues*], K. Lēnartss [*K. Lenaerts*] un Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*], tiesneši A. Ross [*A. Rosas*], R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*], K. Šīmans [*K. Schiemann*] (referents), A. O'Kīfs [*A. Ó Caoimh*], L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*], T. fon Danvics [*T. von Danwitz*], E. Jarašūns [*E. Jarašiūnas*] un K. G. Fernlunds [*C. G. Fernlund*],

ģenerāladvokāts N. Jēskinens [*N. Jääskinen*],

sekretārs A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *F. Feyerbacher*, kas pārstāv sevi pati,

— Vācijas valdības vārdā – *T. Henze*, pārstāvis,

— Eiropas Komisijas vārdā – *F. Clotuche-Duvieusart* un *B. Eggers*, pārstāves,

— Eiropas Centrālās bankas (ECB) vārdā – *E. Carlini* un *M. López Torres*, pārstāves,

* Tiesvedības valoda – vācu.

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2012. gada 24. maija tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu attiecas uz to, kā interpretēt 1998. gada 18. septembra Vienošanos starp Vācijas Federatīvās Republikas valdību un Eiropas Centrālo banku par Eiropas Centrālas bankas mītnesvietu (*BGBl.* 1998 II, 2745. lpp.; turpmāk tekstā – "Vienošanās par mītnesvietu"), it īpaši šīs vienošanās 15. pantu, lasot to kopsakarā ar Protokola par Eiropas Centrālo banku sistēmas un Eiropas Centrālās bankas statūtiem (OV 1992, C 191, 68. lpp.) 36. pantu (turpmāk tekstā – "Protokols par ECBS un ECB statūtiem").

2 Šis lūgums tika iesniegts tiesvedībā starp *F. Feyerbacher* un *Land Hessen* par atteikumu piešķirt vecāku pabalstu.

Atbilstošās tiesību normas

Protokols par privilēģijām un imunitāti

3 Saskaņā ar 1965. gada 8. aprīļa Protokola par privilēģijām un imunitāti Eiropas Kopienās (OV 1967, 152, 13. lpp.), tā redakcijā, kas pievienota EK līgumam un Euratom līgumam un kura attiecināma uz pamatlietas faktiskajiem apstākļiem (turpmāk tekstā – "Protokols par privilēģijām un imunitāti"), 13. pantu:

"Kopienu ierēdņi un pārējie darbinieki maksā Kopienām nodokļus no algām un citas atlīdzības, ko tiem maksā Kopiena, saskaņā ar nosacījumiem un procedūru, ko pēc Komisijas priekšlikuma nosaka Padome.

Viņi ir atbrīvoti no valstu nodokļiem no algām un citas atlīdzības, ko viņiem maksā Kopiena."

4 Šī protokola 15. pantā ir noteikts:

"Padome pēc Komisijas priekšlikuma vienprātīgi nosaka Kopienu ierēdņu un pārējo darbinieku sociālā nodrošinājuma sistēmu."

5 Minētā protokola 23. panta pirmajā daļā ir noteikts:

"Šis protokols attiecas arī uz Eiropas Centrāl[o] bank[u] [ECB], tās struktūru locekļiem un personālu, neskarot noteikumus, kas ietverti Protokolā par [ECBS un ECB] [s]tatūtiem."

Protokols par ECBS un ECB statūtiem

6 Protokola par ECBS un ECB statūtiem, tā redakcijā, kura attiecināma uz pamatlietas faktiskajiem apstākļiem, 36. panta 1. un 2. punktā ir noteikts:

"36.1. Padome pēc Valdes priekšlikuma izstrādā ECB personāla nodarbināšanas kārtību.

36.2. Ievērojot ierobežojumus un nosacījumus, ko paredz darba līgumi, Tiesas jurisdikcijā ir visas ECB un tās darbinieku domstarpības."

Vienošanās par mītnesvietu

7 Saskaņā ar Vienošanās par mītnesvietu preambulas piekto daļu tās mērķis ir "definēt [ECB] privilēģijas un imunitāti Vācijas Federatīvajā Republikā atbilstoši Protokolam par privilēģijām un imunitāti Eiropas Kopienās".

8 Saskaņā ar šīs preambulas sesto daļu šī vienošanās tostarp noslēgta, "ņemot vērā nepieciešamību nodrošināt to, lai [ECB] Vācijas Federatīvajā Republikā varētu sasniegt šos mērķus un izpildīt savus pienākumus pilnībā un efektīvi".

9 Vienošanās 1. panta, kura nosaukums ir "Definīcijas", 9. punktā ir noteikts, ka:

""darbinieki" Padomes 1969. gada 25. marta Regulas (Euratom, EOTK, EEK) Nr. 549/69, ar ko nosaka Eiropas Kopienu ierēdņu un citu darbinieku kategorijas, uz kurām attiecas Protokola par privilēģijām un imunitāti Eiropas Kopienās (OV L 74, 1. lpp.) 12. pants, 13. panta otrā daļa un 14. pants un kurā grozījumi izdarīti ar Padomes 1998. gada 5. jūnija Regulu (EK, EOTK, Euratom) Nr. 1198/98 (OV L 166, 3. lpp.), 4.c panta izpratnē ir ECB darbinieki."

10 Šīs vienošanās 15. pantā ar nosaukumu "Vācijas darba un sociālo tiesību nepiemērojamība" ir noteikts:

"Ņemot vērā [Protokola par ECBS un ECB statūtiem] 36. pantu, valdes locekļu un darbinieku nodarbināšanas kārtības noteikumi nav pakļauti Vācijas Federatīvās Republikas materiālajām un procesuālajām darba un sociālo tiesību normām."

ECB darbinieku nodarbināšanas kārtība

11 Balstoties tostarp uz Protokola par ECBS un ECB statūtiem 36. panta 1. punktu, ECB Padome pieņēma "Conditions of Employment for Staff of the European Central Bank" (Eiropas Centrālās bankas darbinieku nodarbināšanas kārtību) (turpmāk tekstā – "ECB darbinieku nodarbināšanas kārtība"). ECB darbinieku nodarbināšanas kārtības 9. panta a) un c) punktā ir noteikts:

"Darba attiecības starp ECB un tās darbiniekiem nosaka darba līgumi, ko noslēdz saskaņā ar spēkā esošajiem nodarbinātības nosacījumiem. Valdes pieņemtās personālam piemērojamās normas precizē darbinieku nodarbināšanas kārtību.

[..]

Nevienā valsts tiesību aktā nav noteikta darbinieku nodarbināšanas kārtība. [..]"

12 ECB darbinieku nodarbināšanas kārtības 21., 24. un 36. pantā ir precizēts, ka visi iepriekš minētie pabalsti "papildina visus citus līdzīgus pabalstus, kas tiek finansēti no citiem avotiem. Darbiniekiem ir jāpieprasa un jādeklarē šie pabalsti un piemaksas, kas tiks atskaitīti no pabalstiem un piemaksām, kurus maksā ECB."

13 Saskaņā ar ECB darbinieku nodarbināšanas kārtības 29. pantu ECB darbiniekiem ir tiesības uz neapmaksātu bērna kopšanas atvaļinājumu. Turklāt saskaņā ar Eiropas Centrālās bankas personāla noteikumu ("European Central Bank Staff Rules") 5. panta 11. punktu bērna kopšanas atvaļinājums var tikt piešķirts par laika posmu līdz trim gadiem par katru apgādājamo bērnu, tomēr vienam darbiniekam nevar piešķirt bērna kopšanas atvaļinājumu ilgāk par sešiem gadiem. Šī bērna kopšanas atvaļinājuma laikā darbiniekam saglabājas tiesības uz apgādājamā bērna pabalstu un pabalstu izglītībai, kā arī uz invaliditātes pensiju un pabalstu nāves gadījumā, un, neraugoties uz to, ka iemaksas attiecībā uz visiem

šiem riskiem netiek veiktas, uz šo darbinieku vienlaikus attiecas ECB pensionēšanās kārtība. Tas tāpat turpina veikt sociālās apdrošināšanas iemaksas, un uz to attiecas ECB apdrošināšana pret slimību un nelaimes gadījumiem.

Vācijas tiesības

14 Vācijas 2006. gada 5. decembra Likuma par vecāku pabalstu un bērna kopšanas atvaļinājumu (*Bundeselterngeld-und Elternzeitgesetz*) (*BGBl.* 2006 I, 2748. lpp.; turpmāk tekstā – "*BEEG*") 1. panta 1. punktā ir noteikts:

"Tiesības saņemt vecāku pabalstu ir personām, kuru

1) deklarētā dzīvesvieta vai pastāvīgā uzturēšanās vieta ir Vācijā,

2) kuras dzīvo ar savu bērnu vienā mājsaimniecībā,

3) kuras aprūpē un audzina bērnu pašas un

4) kuras nestrādā vai strādā nepilnu darba laiku."

15 *BEEG* 3. panta 3. punkta pirmajā teikumā ir paredzēts:

"Vecāku pabalstam pielīdzināmie pabalsti, ko tiesīga saņemt 1. pantā minētā persona, atrodoties ārpus Vācijas vai strādājot starptautiskā vai pārrobežu institūcijā, tiek atskaitīti no Vācijā maksātā vecāku pabalsta, ja šie pabalsti tiek maksāti par vienu un to pašu laika posmu un šiem pabalstiem nav piemērojamas saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu pieņemtās regulas."

16 Saskaņā ar *BEEG* 2. panta 1. punktu, aprēķinot vecāku pabalsta apmēru, "ņem vērā [..] saskaņā ar Likumu par ienākumu nodokli [*Einkommensteuergesetz*] ar nodokli apliekamos pozitīvos ienākumus Vācijā".

17 Sociālās apdrošināšanas kodeksa pirmās daļas – Vispārējie principi (*Erstes Buch Sozialgesetzbuch – Allgemeiner Teil*) – 30. un 31. pantā ir noteikts:

"30. pants

(1) Šī kodeksa normas attiecas uz ikvienu personu, kuras domicils vai parastā dzīvesvieta ietilpst tā piemērošanas jomā.

(2) Šis kodekss nepārkāpj starptautiskās vai pārrobežu tiesību normas. [..]

31. pants

Tiesības un pienākumi, kas attiecas uz šajā kodeksā paredzētajiem sociālajiem pabalstiem, var tikt noteikti, pārtraukti, grozīti vai atcelti tikai, ja to nosaka vai atļauj likums."

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

18 *F. Feyerbacher* ir Vācijas pilsone un dzīvo Vācijā, kur viņa veica profesionālo darbību, par kuru viņai bija jāmaksā Vācijas ienākuma nodoklis un sociālās apdrošināšanas iemaksas.

19 Tā kā *F. Feyerbacher* šajā laikā kļuva par ECB darbinieci, viņa līdz ar to saņēma darba algu, kura tika aplikta ar Kopienas nodokļiem, un kopš viņas stāšanās amatā uz viņu attiecās šīs iestādes noteiktā darbinieku nodarbināšanas kārtība, un viņai nebija no darba algas jāmaksā Vācijas ienākuma nodoklis un sociālās apdrošināšanas iemaksas.

20 Pēc viņas bērna piedzimšanas 2008. gada 5. septembrī *F. Feyerbacher* iesniedza lūgumu Vācijas iestādēs *BEEG* paredzētā vecāku pabalsta saņemšanai.

21 *F. Feyerbacher* apgalvoja, ka Vienošanās par mītnesvietu 15. pantā attiecībā uz "nodarbinātības nosacījumiem" nekādi nav izlēgta vecāku pabalsta piešķiršana, jo šis pabalsts tiek finansēts nevis no obligātajām sociālās apdrošināšanas iemaksām, no kurām atbilstoši tās 15.a pantam ECB personāls ir atbrīvots, bet gan no nodokļu ieņēmumiem. Turklāt konkrētajā gadījumā nevarot būt runa par dubultu pabalstu, jo ECB viņai nepārskaita nekādu šāda veida pabalstu.

22 *F. Feyerbacher* lūgums ar *Land Hessen* 2008. gada 4. decembra un 2009. gada 8. janvāra lēmumiem tika noraidīts, pamatojoties uz to, ka, piemērojot Protokola par privilēģijām un imunitāti normas un Vienošanās par mītnesvietu 15. pantu, uz ECB personālu attiecas nevis Vācijas darba un sociālās tiesības, bet gan Savienības tiesības – tādējādi, ka ieinteresētajai personai, kuras ienākumi turklāt nav apliekami ar nodokli Vācijā, nav tiesību saņemt vecāku pabalstu.

23 *Sozialgericht Frankfurt* ar 2009. gada 30. septembra spriedumu atcēla *Land Hessen* lēmumus un piesprieda šai pēdējai atzīt *F. Feyerbacher* tiesības uz vecāku pabalstu par laikposmu, kas atbilst pirmajiem divpadsmit mēnešiem pēc viņas bērna piedzimšanas.

24 *Hessisches Landessozialgericht*, kurā iesniegta apelācijas sūdzība par šo spriedumu, uzskata, ka *F. Feyerbacher* atbilst *BEEG* 1. panta 1. punktā paredzētajiem nosacījumiem un viņai esot jāsaņem vecāku pabalsts, ja vien ar kādu speciālo tiesību normu nav izslēgta šo tiesību piemērojamība.

25 Iesniedzējtiesa šajā ziņā norāda, ka Vienošanās par mītnesvietu 15. pants, interpretējot to kopsakarā ar Protokola par ECBS un ECB statūtiem 36. pantu, varētu *a priori* tikt uzskatīts par šādu speciālo tiesību normu.

26 Tomēr minētā tiesa apgalvo, ka tas tā varētu būt vienīgi tad, ja, pirmkārt, šīs tiesību normas prevalētu pār no Vācijas sociālajām tiesībām izrietošo kolīziju normu piemērošanu. Šajā ziņā esot arī jānosaka, vai Vienošanās par mītnesvietu ietilpst Savienības tiesībās un vai tai tādējādi ir augstāks spēks nekā valsts tiesībām jeb vai tā ir starptautisks līgums bez pārrobežu spēka, jo minēto vienošanos inkorporējošajam valsts likumam ir tāds pats spēks kā citiem Vācijā spēkā esošajiem likumiem.

27 Otrkārt, minētā tiesa uzskata, ka, pieņemot, ka Vienošanās par mītnesvietu 15. pantam ir augstāks spēks nekā Vācijas tiesībām, šī tiesību norma varētu liegt *F. Feyerbacher* saņemt vecāku pabalstu vienīgi tad, ja jēdziens "nodarbināšanas kārtība", kas ir paredzēts šajā pašā tiesību normā un Protokola par ECBS un ECB statūtiem 36. pantā vācu valodas redakcijā būtu jāinterpretē tādējādi, ka tā izpratnē attiecībā uz ECB darbiniekiem nav piemērojamas visas Vācijas tiesību normas sociālo pabalstu jomā neatkarīgi no tā, vai šie pabalsti attiecas uz sociālo nodrošināšanu vai tie, kā tas ir vecāku pabalstu gadījumā, tiek finansēti no nodokļiem.

28 *Hessisches Landessozialgericht* norāda, ka šajā ziņā pastāv šaubas tiktāl, ciktāl, interpretējot burtiski, šis jēdziens varētu attiekties tikai uz nosacījumiem, ar kuriem tiek radītas darba attiecības vai darba līguma pamatnosacījumi, kuri šajā ziņā varētu ietvert darba attiecību aspektus, kuri attiecas uz sociālās apdrošināšanas režīmu, bet ne sociālajiem pabalstiem, kas tiek finansēti no nodokļiem pēc teritorialitātes principa.

29 Treškārt, *Hessisches Landessozialgericht* vēlas noskaidrot, vai Vienošanās par mītnesvietu 15. pants ir kolīziju norma, kura nozīmē, ka ECB pieņemtā darbinieku nodarbināšanas kārtība ir piemērojama, neietverot *F. Feyerbacher* dzīvesvietas valsts tiesības, un vai līdzīgā gadījumā no 2008. gada 20. maija sprieduma lietā C-352/06 *Bosmann* (Krājums, I-3827. lpp.) nevarētu tikt secināts, ka Vācijas Federatīvā Republika tomēr var brīvi piemērot savus tiesību aktus jebkurā gadījumā, kad tie ieinteresētajai personai sniedz tikai papildu priekšrocības, bet nesagādā nekādas neērtības.

30 Šajā ziņā minētā tiesa tostarp jautā, vai ar 2004. gada 16. decembra spriedumu lietā C-293/03 *My* (Krājums, I-12013. lpp.) un 2006. gada 16. februāra spriedumu lietā C-185/04 *Öberg* (Krājums, I-1453. lpp.) netiek mēģināts noteikt šādu pieeju, it īpaši tādēļ, ka pirmajā no šiem spriedumiem ir uzsvērts, ka saskaņā ar EKL 10. pantu nevar tikt pieļauts, ka valsts tiesiskais regulējums varētu traucēt un tādējādi atturēt no profesionālo darbību veikšanas Eiropas Savienības iestādē, atņemot darba ņēmējam tiesības saņemt sociālos pabalstus, kurus tas būtu saņēmis saskaņā ar savas valsts režīmu, ja tas nebūtu uzsācis šādu profesionālo darbību. Tomēr ir jānoskaidro, vai tas, ka ECB personāls ir atbrīvots no Vācijas ienākuma nodokļa, lai gan vecāku pabalsts tiek finansēts no nodokļiem, nepieļauj šīs koncepcijas attiecināšanu uz tādu situāciju kā pamatlietā.

31 Šajos apstākļos *Hessisches Landessozialgericht* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

"1) Vai Vienošanās [par mītnesvietu] ir daļa no Eiropas Savienības tiesībām, kuras attiecībā pret valsts tiesību normām ir piemērojamas prioritāri, vai arī vienošanās ir uzskatāma par starptautisku nolīgumu?

2) Vai Vienošanās par mītnesvietu 15. pants, lasot to kopsakarā ar [Protokola par ECBS un ECB statūtiem] 36. pantu, ir jāinterpretē šauri tādējādi, ka Vācijas sociālo tiesību normas, kurās ir paredzēta pabalstu piešķiršana, ECB darbiniekiem nepiemēro tikai tajā gadījumā, ja ECB saviem darbiniekiem saskaņā ar "nodarbināšanas kārtību" garantē līdzvērtīgu sociālo pabalstu?

3) Ja uz otro jautājumu tiek atbildēts noraidoši:

a) Vai iepriekš minētās tiesību normas ir jāinterpretē tādējādi, ka tās liedz piemērot tādu valsts tiesību normu, kas ģimenes pabalstu piešķiršanu balsta vienīgi uz teritorialitātes principu?

b) Vai Tiesas izteiktos apsvērumus [iepriekš minētā sprieduma lietā *Bosmann*, 31.–33. punktā] var attiecināt uz minēto tiesību normu piemērošanu? Vai Vienošanās par mītnesvietu 15. pants, lasot to kopsakarā ar [Protokola par ECBS un ECB statūtiem] 36. pantu, neliedz Vācijas Federatīvajai Republikai tiesības piešķirt savas valsts teritorijā dzīvojošiem ECB darbiniekiem ģimenes pabalstus?"

Par prejudiciālajiem jautājumiem

32 Ar šiem jautājumiem iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Vienošanās par mītnesvietu 15. pants, lasot to kopsakarā ar Protokola par ECBS un ECB statūtiem 36. pantu, nepieļauj, ka Vācijas Federatīvā Republika piešķir tādu pabalstu kā pamatlietā.

33 Vispirms ir jāizvērtē Vācijas valdības argumentācija, saskaņā ar kuru apstāklis, ka Savienība nav Vienošanās par mītnesvietu puse, rada šī lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu nepieņemamību.

34 Tomēr šai argumentācijai nevar piekrist. Šajā ziņā ir jānorāda, ka no Vienošanās par mītnesvietu preambulas piektās daļas izriet, ka tā ir tikusi noslēgta, lai noteiktu ECB privilēģijas un imunitāti Vācijā atbilstoši Protokolam par privilēģijām un imunitāti. Šajā kontekstā, kā to norāda Komisija un

ECB, ar Vienošanās par mītnesvietu 15. pantu vienīgi tiek ieviesti ar Protokolu par privilēģijām un imunitāti, it īpaši tā 13., 15. un 23. pantu, kā arī ar Protokolu par ECBS un ECB statūtiem, it īpaši tā 36. pantu, noteiktie principi.

35 Prejudiciālie jautājumi savukārt attiecas nevis uz iespējamām ECB darbinieku tiesībām saņemt dalībvalsts izmaksātus sociālos pabalstus, bet gan tikai uz dalībvalstu tiesībām to darīt.

36 Saskaņā ar Protokola par privilēģijām un imunitāti 13. pantu atalgojums, darba alga un atlīdzība, ko maksā Kopienas saviem ierēdņiem un pārējiem darbiniekiem, ir atbrīvoti no valsts nodokļiem un no tiem nodokļus iekasē Kopienas.

37 Protokola par privilēģijām un imunitāti 15. pantā ir paredzēts, ka Padome, vienbalsīgi lemjot par Komisijas priekšlikumu, nosaka ierēdņiem un pārējiem darbiniekiem piemērojamo sociālā nodrošinājuma sistēmu.

38 Saskaņā ar Protokola par privilēģijām un imunitāti 23. panta pirmo daļu šo protokolu piemēro attiecībā uz ECB, tās iestāžu locekļiem un darbiniekiem, neierobežojot Protokolu par ECBS un ECB statūtiem.

39 Protokola par ECBS un ECB statūtiem 36. panta 1. punktā ir noteikts, ka ECB Padome pēc Valdes priekšlikuma izstrādā ECB personāla nodarbināšanas kārtību.

40 Pamatojoties uz iepriekš minētajām tiesību normām, ECB ir pieņēmusi ECB darbinieku nodarbināšanas kārtību. Atbilstoši šai kārtībai no atalgojuma, darba algas un atlīdzības, ko ECB izmaksā savam personālam, nodokli iekasē Kopienas.

41 ECB darbinieku nodarbināšanas kārtībā ir noteikti arī visi sociālie pabalsti, kas pielīdzināmi tiem, ko parasti paredz dalībvalstis, un kas tostarp ietver veselības apdrošināšanu, apdrošināšanu pret nelaimes gadījumiem darbā, invaliditāti un nāves gadījumu, apdrošināšanu pret bezdarba gadījumu, vecuma pensijas shēmu, kā arī dažādus ģimenes pabalstus.

42 Tostarp no Tiesai iesniegtajiem lietas materiāliem izriet, ka ECB darbinieku nodarbināšanas kārtībā paredzētie ģimenes pabalsti ietver apgādnieka pabalstu, apgādājamā bērna pabalstu, pabalstu izglītībai, pirmsskolas pabalstu, kā arī apmaksātu 20 nedēļu grūtniecības un dzemdību atvaļinājumu.

43 Tādējādi, kā izriet no šī sprieduma 12. punkta, ECB darbinieku nodarbināšanas kārtībā ir norādīts, ka minētie pabalsti nav absolūti neatkarīgi no citas izcelsmes maksājumiem.

44 Šajā kontekstā ir jāizvērtē iesniedzējtiesas uzdotie jautājumi.

45 Šajā ziņā, protams, ir taisnība, ka Vienošanās par mītnesvietu 15. pantā mītnes valstij ir liegts noteikt ECB darbiniekiem materiālus un procesuālus pienākumus, lai tie varētu saņemt ECB darbinieku nodarbināšanas kārtībā paredzētos pabalstus, taču minētajā pantā Vācijas Federatīvajai Republikai kā mītnes valstij nekādā ziņā netiek uzspiests paredzēt pamatlietā minētajiem darbiniekiem piešķirt vecāku pabalstu (pēc analoģijas skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Bosmann*, 27. punkts, un 2012. gada 12. jūnija spriedumu apvienotajās lietās C-611/10 un C-612/10 *Hudzinski* un *Wawrzyniak*, 45. punkts).

46 Līdzīgi minētajā pantā Vācijas Federatīvajai Republikai, kura nenosaka, ka tiesības uz šādu pabalstu izriet no nodarbināšanas vai apdrošināšanas kārtības, nav liegtas tiesības piešķirt šo pabalstu ECB darbiniekiem, kuri dzīvo tās teritorijā, ja vien šāda pabalsta piešķiršanas iespēja patiešām izriet no tās tiesību aktiem un ja atbilstošajās Savienības tiesību normās nav izslēgta šāda iespēja (pēc analoģijas skat. iepriekš minētos spriedumus lietā *Bosmann*, 28., 31. un 32. punkts, kā arī apvienotajās lietās *Hudzinski* un *Wawrzyniak*, 48. un 49. punkts).

47 Ņemot vērā ECB un Komisijas norādīto argumentu, saskaņā ar kuru ECB autonomija attiecībā uz nodarbināšanas kārtības noteikšanu nepieļauj, ka tāds pabalsts kā pamatlietā tiek pārskaitīts tās darbiniekiem, nav skaidrs, kā šis maksājums varētu apdraudēt ECB autonomiju sava personāla nodarbināšanas kārtības noteikšanā.

48 Ievērojot visu iepriekš minēto, uz uzdotajiem jautājumiem ir jāatbild, ka Vienošanās par mītnesvietu 15. pants, lasot to kopsakarā ar Protokola par ECBS un ECB statūtiem 36. pantu, neliedz Vācijas Federatīvajai Republikai piešķirt tādu pabalstu kā pamatlietā.

Par tiesāšanās izdevumiem

49 Attiecībā uz pamatlietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto lietas dalībnieku izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (virspalāta) nospriež:

1998. gada 18. septembra Vienošanās starp Vācijas Federatīvās Republikas valdību un Eiropas Centrālo banku par Eiropas Centrālās bankas mītnesvietu 15. pants, lasot to kopsakarā ar Protokola par Eiropas Centrālo banku sistēmas un Eiropas Centrālās bankas statūtiem 36. pantu, redakcijā, kas pievienota EK līgumam, neliedz Vācijas Federatīvajai Republikai piešķirt tādu pabalstu kā pamatlietā.

[Paraksti]